

Jóga Ježíše Krista

Z ruského originálu přeložila

Jiřina Broučková

© Antonov V. V., 2015

Nedávno jsem dostal takový «poučný» dopis. Rozzlobeně se v něm mluvilo o tom, že láska k Bohu je v pravoslaví považována za *mámení*, a že z toho vznikají psychické poruchy...

Objasním, že *mámení* v daném kontextu znamená *zlákání úklady d'ábla*...

Tj., vypadá to, že d'ábel lidi provokuje k emocím lásky k Bohu?...

... Ale my dnes nebudeme posuzovat takové paradoxy primitivních sektářů, ale poslechneme si, čemu učil Sám Ježíš Kristus.

Přitom ať si každý sám povšimne, že právě tohle — je to, čemu a jak Ježíš učil, že právě tohle je *křesťanství* v pravém smyslu toho slova. A vůbec ne to, jak Jeho Učení interpretují ty či ony skupiny lidí, nazývajících se křesťany...

* * *

Už jsme nejednou probírali, že duchovní zdokonalování se skládá ze tří součástí: intelektové, etické a psychoenergetické. V knihách *Бог говорит. Учебник религии (Bůh hovoří. Učebnice náboženství)* a *Классика духовной философии и современность (Klasika duchovní filozofie a současnost)* jsme podrobně rozebírali — se zapojením apokryfických materiálů (tj. nezařazených do Bible) Evangelii — co konkrétně říkal Ježíš Kristus ke každému z vyjmenovaných bodů.

K prvnímu z nich — Ježíš objasňoval to, jak je třeba chápat podstatu Stvořitele (Boha Otce) a Svatého Ducha, smysl lidského života, spočívající ve *zdokonalování* s cílem dosažení podobnosti Bohu a následného Splynutí se Stvořitelem.

Co se týče etického zdokonalování — Ježíš prosazoval, že právě bezchybná LÁSKA je Cestou realizace těch úkolů, které Bůh staví před každého člověka. A že kvůli uskutečnění etické přeměny sama sebe se člověk musí učit žít v něžném a jemném emočním stavu, což je dosažitelné jen na podkladě vnitřního klidu a zničené vlastní schopnosti, za prvé, k *egocentrickým*, a za druhé, k *hrubým* stavům vědomí.

Jak to ovládnout? — o tom jsme už také mnohokrát mluvili. Opakuji, že bychom pro to měli, za prvé, doopravdy si upřímně *přát stát se lepšími* před Tváří Boha, a za druhé, je to velice těžce dosažitelné bez použití speciálních *technik psychické autoregulace*, jejichž základ tvoří práce s čakrami. (O tom jsme podrobně pojednávali v knize *Ekopsychologie*).

Ale teď soustředíme pozornost konkrétně na psychoenergetický směr práce na sobě — jak tomu učil Své nejbližší učedníky Ježíš. Objasňuji, že budeme mluvit jmenovitě o bezprostřední přeměně sebe-vědomí na cestě dalšího zjemňování, zvětšování a odtržení od připoutanosti ke světu hmoty. A to se nazývá meditační prací.

A hned zdůrazňuji, že nejen metodologie takové práce, používaná Ježíšem, je jednotná s tou obecnou metodologií, která je dávana všemi Božskými Učiteli, ale dokonce i konkrétní meditační techniky se také shodují, ačkoliv mohou být vyjadřovány různými slovy.

A tak se zaměříme na citáty:

«... Já i moji učedníci... jsme se umyli v živé vodě, která padá shůry»¹ To je popis meditace, která je v současnosti známá pod jménem *latihan*. Připravit se na ni můžeme psychofyzickým cvičením *probuzení*.

«... Aby vám (Bůh)... dal, abyste skrze Jeho Ducha byli posílněni mocí ve vnitřním člověku (tj., mluví se o individuálním vědomí, žijícím v materiálním těle),... aby Kristus přebýval... ve vašich srdcích a abyste, zakořenění (v Otci) a založení v lásce, mohli... postihnout, jaká je (opravdová) šířka a délka, výška i hloubka, a poznat Kristovu lásku, přesahující chápání (obyčejného člověka), abyste byli naplněni do veškeré Boží plnosti.» (Ef 3:16-19). V tomto citátu se mluví o velice mnohém: o roli čakry anáhaty v duchovním rozvoji, i o tom, že do ní můžeme pozvat Ježíše, i o možnosti a nezbytnosti ji rozšiřovat tak, že zevnitř rozpíráme její stěny, a o tom, že právě rozšířeným duchovním srdcem můžeme poznat Lásku Boha, a stát se Jí, stát se Jím.

«Království Boží je uvnitř vás»² To je o tom samém: o tom, že se Stvořitel v Jeho Příbytku poznává *uvnitř* rozvinutého vědomí, přičemž my teď už víme, kde konkrétně: v hlubinách rozvinutého duchovního srdce, které se stalo ohromným.

«Pravdivě vám říkám, že kdokoli nepřijme Boží království jako dítě (tj., otevřeně, s bezprostřední jemnou radostí), nikdy do něho nevejde.»³

«... Království Nebeského se získává silou, a ti, kdo vynakládají úsilí ho uchvacují»⁴ To znamená, že zjemnělé vědomí se musí stát natolik silným, aby získalo možnost přemísťovat se z eónu do eónu, až do Příbytku Stvořitele. A síla individuálního vědomí, jak už jsme probírali v předchozích besedách, je přímo úměrná rozměrům takového vědomí, vypěstovaného jako duchovní srdce, a také rozvoji jeho schopnosti k aktivním činnostem, konkrétně s pomocí *rukou vědomí*.

«...Až... budeme *podobní Jemu*..., uvidíme Ho tak, jak je»⁵

«Nebesa, jakož i Země, se zmenší před vámi, a ten, kdo (bude) Živý ze Živého, — neuvidí smrti»⁶ Tj., jestliže dosáhneme Soupodstatnosti se Stvořitelem, pak ostrůvky materiálního Stvoření budou vypadat nicotně malé — v porovnání s Jeho *vesmírnými rozměry*. To bude znamenat získání nekonečného života jako Jeho Součásti. A dostaneme pak také příležitost *nasát do sebe* i svoje materiální tělo, dematerializovat ho.

O Sobě, o Svoji Misi Ježíš mluvil takto: «... Věčný Duch, přebývající v Království Úplného Klidu a Nejvyšší Blaženosti, se zaktivoval a na určitý čas se projevil z Věčné jsoucnosti, aby, oblečený do lidského obrazu, ukázal (lidem) prostředek, jak se sjednotit s Božstvím a dosáhnout Věčné Blaženosti, aby Svým příkladem ukázal cestu dosažení mravní čistoty, oddělení duše od jejího

¹ Pap OX 840'. Cit. Po [17].

² L 17:21.

³ L 18:17.

⁴ Mt 11:12.

⁵ 1J 3:2.

⁶ Tomášovo Evangelium, 115. [14]

hrubého obalu, získání... Dokonalosti, která je nezbytná pro vstoupení do nekonečného Království Nebeského, kde vládne Věčná Blaženost.⁷

«... A je-li svatý kořen, jsou svaté i větve»⁸ Zde se mluví o tom Obraze, ve kterém před vtělené lidi předstupují Božskými Vědomími Božští Učitelé, vycházející z Příbytku Stvořitele a soupodstatní s Ním.

«... Když se nedíváme na to, co je vidět (tj. materiální), ale na to, co vidět není (tj. nemateriální); neboť to, co je vidět, je dočasné, ale to, co není vidět, je věčné»⁹

« Ale tento svět nás neuznává, protože nepoznal Jeho»¹⁰

«... Kdo se však spojuje s Pánem, je s Ním jeden Duch»¹¹

Uvedené citáty už plně postačují k tomu, abychom si udělali závěr o tom, že Ježíš vyučoval Jím k tomu vyvolené učedníky, včetně Pavla, psychoenergetickým technikám úrovně jak rádža-jógy, tak i vyšších stupňů buddhijógy.

V živých obrazech o těchto meditačních trénincích pod vedením Ježíše také vypráví Ježíšův osobní Učedník Filip ve Svém Evangelii. To — a meditaci, nazývanou v současnosti *latihanem*, a *pranávou* (souhlasně se svrchupadajícími a horizontálními *Proudy Svatého Ducha*), a následnost pravých (a ne symbolických církevních) křtů, přijímaných ve Svatém Duchu a poté v Bohu Otcí, a «zrození» a následné etapy «dospívání» v Nich.

Filip také popisuje meditaci *Kříž*, která završuje pro získání Božskosti nezbytný «minimální program»:

«Tohle já adresuji těm, které nejen zajímají slova "Otec, Syn a Svatý Duch", ale kteří Je skutečně získávají sami pro sebe...

Opravdově Je získat je možné jen s Božím požehnáním v uskutečnění veškeré úplnosti síly *Kříže*, což apoštolové nazvali "Pravým-a-Levým". Kdo tohle postihl — Ten už víc není křesťan, ale Kristus.»¹²

Tato meditace zdvojnásobuje předchozí vyšší meditační úspěchy adepta a umožňuje mu snadno přistupovat ke hmotě svého těla «z druhé strany», ze strany Stvořitele, hledícího ze Svých *Hlubin* na Svoje Stvoření...

* * *

A teď si poslechněme, co Ježíš a Jeho Božští Apoštolové říkají v našich časech:

Z besed s Apoštolem Filipem:

Obrátili jsme se na Filipa:

— Filipe, vyprávěj nám o tom, jak učil Ježíš, jestli je to možné!...

— To je složité předat na úrovni slov... On učil — celým Svým životem, On učil každým činem a každým Svým slovem!...

⁷ Životopis Svatého Issy. 4:2-4. [15]

⁸ Ř 11:16.

⁹ 2K 4:18.

¹⁰ Tamtéž, 3:1.

¹¹ 1K 6:17.

¹² Filipovo Evangelium, 67. [8,12]

On v nás odhaloval to, co bylo nedokonalé. On nás učil vykořeňovat v sobě neřesti — poněvadž se nepřiblíží k Otci, kdo se nestane *Světlem Čistým!*

On učil meditace: učil je tak, že ponořoval do Svých stavů, učil je tak, že vysvětloval, jak do nich vcházet, a jak je udržovat, ať už by při tom bylo našim tělům jakkoliv těžko.

Přikázal-li připravit nocleh nebo shromáždit lidi, přikázal-li někomu pomoci nebo tvořit Božské zázraky před našima očima... — každé Jeho slovo a konání něco změnily v těch, kdo Ho chápali a následovali.

Od té doby, kdy jsme začali následovat Ježíše, už pro nás neexistoval jiný život, nežli život s Ním! Každý opustil všechno, co měl, všechno co měl v «pozemském» světě, — aby následoval Pána!

Ale tohle ještě nestačilo k tomu, aby bylo možné stát se *Jedním* s Otcem, jak učil Ježíš. Každý ještě musel «opustit sám sebe»...

On neměl mnoho času...

... Ukončovat přeměnu Sama Sebe a dosáhnout úplného bytí ve Splynutí s Otcem Nebeským jsme museli, až když jsme se už rozešli do různých zemí, a přinášeli tam Jeho Učení. A Ježíš byl vždy s každým z Nás...

— ... Ještě bys chtěl něco povědět, Filipe?

— Chtěl bych, ale ve světě není slov, která by to mohla vypovědět... Chtěl bych vyprávět o Lásce k Ježíšovi... Povím o tom beze slov každému, kdo se ke Mně obrátí...

Ještě chci vyprávět o Kristově Srdci. Mnozí lidé ta slova používají, aby poučili druhé... Ale chápou oni sami, o čem mluví?

Vždyť *Tohle* je jedno z největších odhalení, které může sám pro sebe udělat hledající křesťan!

Srdce Kristovo je největší ze všeho, s čím se každý z nás, kdo jsme jen prostými lidmi, setkal ve svém životě!

Proto, pokud Ho budeme posuzovat pouze slovy, nemůžeme o Něm ani v nejmenší míře získat představu!

Je to Srdce, které Svou Láskou obemyká všechno! Je v Něm nekonečný Zdroj Lásky a životní Síly! Podobné nekonečně velikému Slunci — září *pod* celým tímto světem! (Objasním, že se tu mluví o *Hlubinách* mnohorozměrného prostoru, odkud září *Slunce Boha*).

Kdo pocítí toto Srdce, může opravdově pocítit i tu Kristovu Lásku, se kterou On šel k lidem!

Ale až když pocítíš toto Srdce jako SVOJE, pochopíš konečně úplnost tohoto Poznání...

A proto říkám: povinností každého pravého křesťana je snažit se stát Kristovým Srdcem, aby se v tom doopravdy stal podobným Jemu!

... Já jsem připraven pomáhat všem, kdo hledají Ježíše, kdo hledají Otce!

... Ježíš a mnozí druzí Synové a Dcery Jednotného Otce vdechli život do těch vašich počátků, které budou vytvářet nové duchovní jaro na planetě Zemi! My Všichni vám rádi darujeme Svoji pomoc!

Ježíšův *Kříž* je vchod
Do Příbytku Otce!
Za *Křížem*, za tvými zády,
Je průchod do Nebes!

Srdce Ježíšovo je tam:

**Za Rameny Kříže!
Srdce Ježíšovo otevřelo
Objetí Stvořitele!**

**Ať už se stane cokoli —
Vždy za tvými zády
Je opona, co se tehdy roztrhla, —
Průchod Domů!**

**V Paláci Svatebním je Záření
Světla Stvořitele!
Synové a Dcery zde
Postihují Otce!**

**Tam jsou Všichni, Kdo Ho poznali
A stali se Jedno.
Tam je Světlo Dokonalé, Stvořitel —
Základ Všeho!**

**Ježíš otevřel Sám Sebou
Tuto Zářivou Cestu!
Jak Živá Réva ve světě zjevil
Boží Vesmírnou Podstatu!**

Z besed s Apoštolem Ondřejem:

— Je lehké žít s absolutní vírou! Ježíš nás tomu naučil: Jestliže je třeba přijmout smrt, pak ji přijímáš! Jestliže ti Bůh prodlužuje Život, pak Mu sloužíš!

Je to přece tak prosté! — absolutně věřit Jemu, Který je s tebou a v tobě! Tvoje síly, tvoje ruce, tvoje myšlenky — slouží Jemu, a všechno ostatní ti On dá: všechno, co On bude považovat pro tebe za potřebné!...

Čím dále — tím méně ve Mně zůstávalo předchozího Ondřeje, a stále více bylo Ondřeje Prvozvaného — Ježíšova Ondřeje, Ondřeje-Syna Nebeského Otce!...

A z kříže už kázal ukřižovaný Pravý Ondřej. A dokonce když Mě strážcové chtěli osvobodit, nedokázali se přiblížit...

Já jsem šel k Ježíšovi!

Tak to chtěl Otec: Já jsem odcházel do Něho!...

... Nám bylo lehce! Nám bylo mnohem lehčeji, nežli Druhým, kteří došli do Otce! Od té doby, kdy jsme poprvé uviděli Ježíše, — byl On s Námi!

My jsme se nepodobali řeckám, které si musejí razit cestu. Ne: My jsme se tehdy slili s ohromnou Řekou, která už prorazila Svoje koryto do Oceánu. Ježíš Nám ukázal Cestu! My jsme šli vedle Něho, My jsme šli s Ním, jenom kousíček pozadu! Bylo Nám lehce!

On Nám ukázal Cestu a dal sílu jít! On Nás naučil spojovat se s Otcovou Sílou! A každý z Nás si přál projít až do konce Jeho Cestu — a také vejít do Příbytku Otce! Smrt ukřižováním byla žádoucí!

My jsme šli Ježíšovou Cestou!

My jsme nesli Jeho slova lidem!

My jsme dělali to, čím Nás On pověřil!

Ježíš byl vždy s Námi!

A teď jsme My — s Ním — v Nebeském Otcí!

... První hrdinský čin duše na Cestě k Otcí je *čin předstoupení*. Tehdy začíná život v uvědomění si sama sebe před Ním. A «Jeho váhami» jsou už převažovány jak myšlenky, tak skutky...

Druhý hrdinský čin duše je *čin sloužení Jemu*. Každé pomyšlení i konání musí být pro Něho. Ve splynutí prvních dvou hrdinských činů se získává *úplná oddanost Jemu*.

Ale korunou života duše je třetí hrdinský čin — když *dáš Jemu sebe celého a víc už na sebe nemyslíš, protože jsi zapomněl na osobní — z Veliké Lásky k Němu!* Pak se stane možnou veliká svátost Připojení, Znovusjednocení, Splynutí. Když se všechno, co předtím bylo mnou, stává Láskou a přináší se darem Jemu, — pak mizí darující, neboť on dal všechno, dal i sama sebe!

Vcházející do Něho říká: «Jsi jenom Ty — Otče!»

A vycházející z Něho říká: «Já i Otec jsme *Jedno!*»

A pak je umožněno to Nejvyšší — tj., to, co Ježíš lidem ukazoval Svým životem. Je to vykonávání Mise, při které už neexistuje oddělenost!

Z besed s Apoštolem Janem

— Ježíš byl s Námi, Ježíš byl v Nás, On spojil Naše srdce v Sobě! Prostřednictvím Ježíšovy Lásky jsme se stali *Jedním* s Otcem! Ježíšovo Srdce se stalo Srdcem každého z Nás!

Ježíšova Láska přetavuje, přeměňuje, uzdravuje!

Bůh je Láska! Ježíš to zjevil lidem!

Přijměte Jeho Lásku do srdcí! Je to Otcova Láska! Je to Láska každého z Nás!

Zde — v Jeho Příbytku — jsou všichni, Kdo Ho poznali, — *Jedno!*

... Každému, kdo se chce naučit té Lásce, o které mluvil Ježíš, jsem Já připraven pomáhat! Stačí obrátit se ke Mně tak, že si připomene Moje jméno!

Já jsem *Jedno* s Otcem — a pro Mne není nic nemožné! Sílou Otce — Já stvořím všechno, co bude nezbytné pro výuku, všechny příznivé podmínky pro rozvoj Mého učedníka! Ve vesmíru není síly, která by to mohla zmařit!

Ale ať také ten, kdo se ke Mně obrátí o pomoc, koho Já budu vést, vynakládá i ze svojí strany všechna potřebná úsilí, bez kterých není možný úspěšný vzestup!

Musí být vnímavý — aby mu neunikaly Moje nápovědi a ponaučení.

Musí být odvážný — aby uvěřil v možnost přímého vedení ze strany Boha a následoval ho ve svém životě uprostřed materialistů a pseudověřících.

Musí být svobodmilovný — aby byl schopný odtrhovat se od obvyklého «pozemského» a vystupovat na výšiny, které se druhým zdají být nedostupnými.

Ale cožpak je jinak možné stát se Tím, Kým se stal Ježíš?

Žijte tím, co tvoříte pro budoucnost, pro život nadcházející! Nezapředávejte do bažiny současných problémů a starostí!

Budoucnost před vámi otevírá zářivé perspektivy života ve Mně!

Z besed s Apoštolem Matoušem:

Chtěl bych k tomu, co už bylo řečeno, připojit dodatek — o jednom z nejdůležitějších kritérií rozlišování mezi pravdivými a falešnými náboženskými názory mezi lidmi.

Mám na mysli to, že zavádění modlitby-vyprošování, žebrání, je velice škodlivý jev. Poněvadž lidi programuje k růstu jejich egocentrizmu.

Pravá religiozita se naopak musí projevovat v trvalé práci na sobě — práci na změně sama sebe v souladu s tím, co od vtělených lidí očekává Bůh. A také ne ve «sloužení sobě», ale ve sloužení Bohu. A to se musí projevovat především v šíření pravdivých poznatků o NĚm a o Cestě k NĚmu.

Z besed s Ježíšem Kristem:

Spousta lidí se obvykle domnívá, že se s Ježíšem může setkávat jenom v chrámech... Ale vždyť On je všudypřítomný!

A existují zvláštní přírodní místa — *místa síly, svatá místa*, — kde to jde zvlášť lehce. Jde tu nejjednodušeji vnímat Ježíšova slova, splývat s Ním vědomím, rozplývat se v NĚm...

... Meditace: «Já nejsem, je jenom Ježíš»...

A teď Ježíš začíná mluvit:

— Já jsem si roven se Všemi, tvořícími Podstatu Otce. A nejsou mezi Nami «méně rovní» a «více rovní»! Vždyť My Všichni tvoříme *Jedno!*

A tak, jako každý z Nás, Já představuji Otce — nezávisle na tom, jakým Jménem ze spousty Jmen Ho nazývají.

Tato Moje Podstata je vám osobně známá. Ale jak málo lidí tohle chápe! A z toho pochází ta spousta evolučních «odpadnutí», tragédií jak jednotlivých duší, tak i celých států! Z toho pochází ta současná tak velice nízká evoluční perspektivnost planety Země!

Chtěl bych to říci lidem — těm, kdo Mne milují, Kdo Mne hledají, a kdožvíproč se neosmělí obrátit se ke Mně přímo! Chci změnit tu vzniklou situaci, kdy Ježíš je ikona pro «modlení»..., kdy o Mně může mluvit... jenom Bible, a i to ještě s přihlédnutím k tomu, jak ji poopravili a vykládají lidé...

Já jsem Živý! Já jsem zde, ve tvém pokoji! Já jsem teď také i s mnohými Mými lidmi! Vždyť Já jsem všudypřítomný! Vždyť Já i Otec jsme *Jedno!*

Chtěl bych darovat srdečnou blízkost, možnost kontaktu — všem, kdo Mne milují, všem, kdo Mne hledají!

Chci teď, s tvou pomocí, mluvit o reálnosti Ježíše — Mne — pro každého!

At' Mne nyní každý pocítí, stojícího za svými zády, a at' Mne, naplněný láskou, poprosí, abych vešel do jeho srdce — do duchovního srdce...

Já budu nyní s *každým* — s *každým*, kdo to chce!

Otcovo Světlo a Láska se Mnou vejdou — do *tebe!*

To je — *tvoje!* — právem dětí našeho Všenebeského Otce!

Jestli *ty* chceš — Já budu přicházet vždy — vždy, když Mě *ty* pozveš do svého srdce!

Ty se Mě naučíš *poznávat!*

Ty se Mě naučíš *vidět!*

Ty se Mě naučíš *slyšet!*

Já *Ti* budu pomáhat!

Já *tě* budu učit zákonům Boha — zákonům Lásky!

Já jsem vždy připraven být s *tebou*.

Já jsem vedle *tebe*! Já jsem připraven být i ve *tvém* duchovním srdci! Já jsem teď právě tak skutečný, jako tehdy, když jsem mluvil s Pavlem!

Jestli *Světlo Lásky* hoří ve tvém srdci, pak jsem Já — už v *tobě*!

Daruj to *Světlo* lidem!

Já jsem to mnohokrát opakoval prostřednictvím proroků! Já jsem přicházel na Zem kvůli tomu! — kvůli tomu, aby Moje a Otcova Láska žila ve *tvém* srdci!

Kvůli tomu jsem byl na Zemi před dvěma tisíci lety! Kvůli tomu jsem tu dnes! Já bych chtěl ještě jednou ukázat lidem Cestu do Příbytku Našeho Nebeského Otce — Otce *tvého* i *Mého*! Láska je ta Cesta k Otcí!

Zkus pocítit, jak mnoho duší držím na Svých Rukách na všech kontinentech Země, jak mnoho je lidí, kteří Mne zvou: «Ježíši, Pane, přijď k nám!» To je Moje «pole», na kterém pracuji. To je niva, kterou jsem kdysi zasil, — a teď je na ní spousta duší, které jsou obráceny ke Mně.

... V současné době je na Zemi drsné klima. Jsem rád, že v tichu vašich severských lesů začala vyrůstat jedna z Větvi Mojí Lásky — vaše Škola, která je přece i Mojí Školou! Hésychie a láska, zaplňující srdce, — to je základ Přímé Cesty k Otcí! To je to, co můžete darovat světu ode Mne! Dělejte to pro Mne! Dělejte to pro Otce Nebeského!

Je třeba spojovat lidi v jejich lásce k Otcí! Je třeba jim objasňovat, že ne *noví farizejové*, ale Živý Bůh — Jednotný a Milující Nebeský Otec — pomáhá každému, kdo k Němu obrací pohled duše!

Láska přeměňuje duše! Přeměna a očištění duší v lásce umožňují *Božímu Světlu* zahřívát a osvěcovat život takových lidí!

Tvořte lásku na Zemi!

Celá Země je pro vás otevřena! Všude vyprávějte o Mně a o Otcí!

Duchovní srdce, žijící *na svobodě*, — to je to, co předurčuje úspěch na duchovní Cestě! Ať nejsou srdce ničím utiskovaná! Kde existují takové podmínky? — V lese, v přírodě!

Ujměte se Mise rozšiřování pravdivých poznatků o Bohu, o Mně! Vy jste Moji apoštolové!

Jazykem nových vědomostí o Bohu a smyslu života lidí a všeho živého — musejí začít mluvit všechny země! K účasti na této práci zvu všechny! Musejí kvůli tomu především překonat setrvačnost svojí vlastní pasivity.

... Ty víš, že hlavní význam slova náboženství — je Splynutí! Náboženská Cesta je to, když ty všechny síly duše zaměříš na to, abys získal toto Splynutí.

To je ta Jóga, o které mluvil Krišna! To je ta Jóga, kterou jsem učil Já: «Miluj Pána Boha svého celým srdcem, celou duší!...»

Naplnění lásky ke Mně je Splynutí se Mnou!

Jestliže Mne miluješ — zapomínáš na sebe a děláš všechno zpočátku jenom *pro Mne*, a potom — jenom *ze Mne*.

Rozplynout se v *Lásce*..., ztratit svoje «já...» — a pak už osobní, egoistické zájmy nezůstanou!

Co tomu brání? — neřesti duše! Jsou jako černé skvrny, černé vměstky, které člověku nedovolují rozplynout se úplně. Jsou to «háčky», které ho drží a táhnou k «pozemskému»...

... Chtěl bych promluvit o lásce...

Někdo si myslí, že láska jsou jenom meditace...

Ale ve skutečnosti má láska velice mnoho aspektů!

I Já jsem přece Láska!

A jedním z nejdůležitějších projevů lásky je *péče o druhé*. Jenom ten, kdo opravdově pečuje o Mne, to znamená, o Moje duše (Ježíš mluví o duších, Jím poslaných do pozemských vtělení — kvůli jejich dalšímu rozvoji), — ten je Mne hoden! Žije-li jejich zájmy, zapomíná na sebe. A jenom takového, *zapomínajícího na sebe*, Já potřebuji: Já vpouštím jenom takové!

Když zapomínáš na sebe — získáváš Mne!

... Péče — znamená uskutečňování zájmů druhých: co je potřebné *jim*, co je *pro ně* nejblahodárnější z hlediska Evoluce Mne Univerzálního.

Služ Mně! — tak, jako jsem kdysi Já sloužil, tak jako to dělám i v současnosti!

Ten, kdo Mně odmítá sloužit, Mne není hoden!

Ten, kdo Mne není hoden, — nemůže žít ve Mně!

Uč se být — pro všechny — jenom *Světlem Čistým*, jenom Láskou!

Láska je péče, odpouštění, respektování, úcta...

Držte, držte na dlaních Moje duše a *pod jejich váhou* se ponořujte do Mne!

... Ano, naučit se být *Božskou Láskou* není jednoduché! Abychom plnili tuto Otcovu vůli — musíme mít sílu. Ale vždyť právě v sloužení Otci se zakaluje srdce a zpevňují jeho (srdce) *ruce!*

Tak jako se postupně rozhořívá oheň, tak i Láska Boha může být — vašim usilováním — zapálena v mnoha srdcích!

Zapalujte nová srdce plamenem Božské Lásky! Využijte k tomu jakoukoliv příležitost, vždyť další příležitost už nemusí přijít!

Je nutné přinést lidem pravdu o Otci. Vlna nových poznatků o Bohu se musí převalit po celé planetě a napojit lidské duše! A tam, kde jsou Pánova semena v duších lidí, — budou vzcházet!

At' pro vás všechny ostatní životní cíle zmizí, at' před vámi zůstanu jenom Já!

Totálnost Mého Bytí — je právě to, co si musí osvojit ten, kdo usiluje stát se Mnou ve vší úplnosti! On musí pociťovat ve svých činnostech *Můj R o z m a c h !* On nesmí konat jako obyčejný pozemský člověk, ale jako Vědomí, soupodstatné se Mnou! Jestliže obejmeme sám sebou celou Zemi, jestliže pociťuje sám sebe soupodstatným s Vědomím Stvořitele, Tím, Kdo nese lidem Země Pravdu od Otce, — pak se nemůže zaleknout žádného pozemského díla!

Dívejte se na díla sloužení — ze Mne! Přistupujte k nim — z Mých rozměrů! A pak jakákoliv nerozhodnost a pochybování o sobě zmizí! Musíte se snažit v pozemských situacích konat ne ze svého těla, ale ze Mne! A snažte se stále hlouběji a rozsáhleji Mne pociťovat!

— Ježíši, pověz: co je zapotřebí k tomu, aby se úspěšněji měnil světový názor lidí? Vždyť jen velice nemnozí touží po pravém vědění!

— Musíte se snažit ve všech lidech pěstovat schopnost *milovat*, dávat jim pochopení, že právě *láska* je přibližuje k Bohu! A ještě jim můžete dát pociťit dotyk Boha. A pak někteří, naprosto ne všichni, — zamíří ke Mně!

Ačkoliv někdy semena padají na kamenitou půdu, neznamená to, že není nutné sít! A kde sít — Já ukážu.

Vysvětlujte, že ne přání dostávat, ale dávat — je to hlavní!

Osobní poznání Mne je předpokladem ke sloužení Mně!

Ale poznávat Mne — musíte také ne pro sebe, pro vlastní «skvělou pohodu» blažených stavů, ale pro to, abyste potom mohli úspěšněji dávat Moji Lásku druhým, a tím Mně sloužit! A jenom v důsledku toho všeho se můžete stát *Jedním* se Mnou!

Ale přitom se každému nabízí svobodný výběr. A každý si musí sám rozhodovat o tom, jak se bude sám rozvíjet a sloužit Mně. Přičemž, opakují, egoistický motiv se nepřijímá: do zápočtu na Cestě ke Mně se něco takového nebere.

A zapamatujte si: odvěké právo duše je stát se jednotnou s Otcem!

... Vaším prostřednictvím by Bůh chtěl pomoci spoustě lidí!

Měli byste nejen pobývat na místech síly ve Splnutí s někým z Nás, s Oceánem Otce, — ale neustále být «otevřeným oknem», průchodem Stvořitele do světa Stvoření.

Já jsem *Dveře* — skrz které vpouštím k Otcí!

Já jsem *Logos* — Jeho Slovy Já promlouvám k lidem.

Já jsem *Réva* — skrz Naše těla prorůstá Veliká Síla, Která dává plody dozrávajícím duším!

— Jak se naučit nevyházet ze Splnutí?

— Všechny čakry těla a meridiány musejí být zevnitř naplněny stavem *Slunce Boha*. Navykejte si tak žít! *Slunce Boha* musí svítit skrz vaše těla — *Slunce*, ve Kterém jsme jednotní vy a Já.

— Povyprávěj nám ještě aspoň trošku o sobě, jestli můžeš...

— Do vtělení, které je lidem známé, jsem přišel z Otce! Přišel jsem, abych uskutečnil to, co bylo předpovězeno v Písmech, a zjevit Lásku Nebeského Otce lidem. Přišel jsem, abych celým svým životem lidem ukázal Cestu.

... Tělo chlapce Ježíše, vchovaného v tradicích židovské víry, nedokázalo *naráz* pojmout všechny vědomosti o nadcházející životní cestě, celou úplnost Moudrosti a Síly Otce. Pociťoval jsem v sobě Velikou Lásku a Sílu, vycházející z Mých *hlubin*, ale ještě to nebylo poznáním toho, že Já jsem ten Mesiáš, Který měl přijít, o Kterém se mluvilo v proroctvích...

Musel jsem se v tom pozemském životě znovu sjednotit s Otcem tak, aby se Otcova Síla a Lásky mohly svobodně projevovat do světa prostřednictvím Mého těla. A také — aby byly uskutečnitelné veliké zázraky!

Ano, zázračné jevy provázely celý Můj život už od narození. Ale bylo nutné, aby se stalo skutečností pro Mne Samotného uvědomělé a přímé projevení Otcovy Vůle a Síly Mým prostřednictvím. Bylo to nezbytné k tomu, aby bylo umožněno moje rozsáhlé kázání před lidmi — kázání zákonů Otcovy Lásky!

Vždyť židovské zákony té doby vyžadovaly mstít se, nenávidět, zabíjet... Ale já jsem znal a nesl lidem Otcovu Lásku!

... Od určitého věku, když jsem poznal *ticho* uvnitř Svého duchovního srdce, jsem začal mluvit s Ním.

A postupně, poté, co jsem se rozvinul v Bezmeznosti Stvořitele, jsem Se začal pociťovat jako Jím vyvolený pro Veliké Dílo.

Když jsem dosáhl třinácti let, odvedl Mne On na putování po mnohých zemích, kde jsem poznával duchovní vědění, nashromážděné lidstvem, včetně meditačních technik, nezbytných k tomu, abych mohl vést toho hodné k Otcí...

... Také jsem poznal Učení Gautamy Buddhy — zákony lásky a soucitu, zákony nepřipoutanosti k «pozemským» hodnotám.

... Poznal jsem Učení Krišny o Cestě bhakti — srdečné lásky k milovanému Stvořiteli. A uviděl jsem, že není jiné cesty, umožňující poznat Boha, kromě Cesty duchovního srdce.

... Obdržel jsem zasvěcení v Egyptě. A pochopil jsem pravdy o nezbytnosti zachování tajemství, ochraňujících nejvyšší stupně Cesty před nedůstojnými.

Snadno jsem strhával a odhazoval «slupku» obřadů a legend, a nořil se do samotné podstaty Učení...

I Já Sám jsem kázal a učil v různých zemích. Uchovaly se zapsané příběhy z Mého pozemského života, které nebyly zařazeny do Nového Zákona. Ty mohou poodhalit těm, koho to zajímá, podrobnosti té části Mého života. Ale tohle přece není to hlavní...

Potom jsem se vrátil do Judei, abych začal tu část Svého Sloužení, o které teď vědí téměř všichni lidé Země. Přinesl jsem lidem Otcovu Lásku a Jeho Učení, a poté jsem přijal smrt a znovu se zrodil, a tím jsem také i zjevil Otcovu všemohoucnost!

Já jsem ukázal Cestu! A ať z ní vaše práce odstraňují všechny překážky a rozšiřují ji — tuto Cestu k Jednotnému Otcí!

Vtiskněte si do paměti Moji Něžnost! Ať tam, kde «nejsi ty», — bude Něžnost Mojí Lásky! Ať se to «Pole Lásky» stane tvým, tobě vlastním navždy!

Učte se vyzařovat Lásku-Něžnost! Tvoje tělo, tvůj kokon — ať teď zaplňuje Kristova Láska!

Kristus — Ten, Kdo poznal Lásku Otce Nebeského a splynul s Ním v Bezmeznosti, — přichází sem, aby přinesl lásku a poznání lidem!

Moji Lásku — Já předávám těm, kdo se ujímají Mise Velikého Sloužení Otcí!

Šiřte, darujte Moje Učení! Prikazuji vám Moji Lásku k lidem!

Každý hledající se musí dozvědět, že on nebo ona mohou se Mnou zůstat o samotě, «mezi čtyřma očima», a vnímat Moji Lásku, Moji Pomoc!

Pro ty, kdo pomáhají lidem, a jsou už *Světlem Živým* — Uzdravujícím, Přeměňujícím, je velice důležité ukazovat všem ostatním možnost rozbít bariéru nevíry v schopnost člověka pocítit Boha Živého!

Jsou potřebné «dveře» — průchod mezi «světem lidí» a «Světlem Boha». Duchovní srdce — to je ten «klíč», který máte vy v rukách! On otevírá «dveře» ke Mně, do Mne!

Prosil bych, abyste ve filmu o «Józe Ježíše Krista» ukázali počáteční cvičení na otevření duchovního srdce. To jsou ty základy, bez kterých není možná další Cesta. Prosím, abyste je zařadili do filmu o Mojí Józe!

Váš Milující Ježíš

* * *

Nu a na závěr — báseň, kterou nám věnoval Božský Ngomo:

Ponoř se, spust' se, do *Nekonečnosti Tvůrce*,
Do Prvopočátku *Vesmírných Hlubin*!
Je jenom — Jednotný Bezmezný On,
Je jenom On — JEDEN!

Až poznáš, že je jenom On —
Tady a ve všem, vždy a všude, —
Pak *Jeho Slunce* ti v hrudi vzplane,

Láskou v tobě vzejde!

**Ve Splynutí s Ním pak pocit'uj
Svoje Ruce Lásky v Prvotním «Já»,
A pak — nad prostranstvím Země vycházej,
Zjevuj Se jak Jeho Láska!**

**Je jenom On, Který je ve všem,
Je jenom On, Který je v tobě!
Je jenom Láska — Jeho a tvoje:
Láska — jako Základ všeho na Zemi!**